

ПРЕС КЛИПИНГ

12-13. мај 2018.

НАСЛОВИ

- За враћање пензија треба 25 милијарди (стр.3)**
На видiku заостале плате(стр.4)
**Смедеревска фабрика Желвоз након приватизације у врху српских
ремонтара(стр.5)**
**"РАДИМО КАО РОБЉЕ ЗА МИНИМАЛАЦ" Раднице турске фабрике у
Смедереву почеле штрајк(стр.5)**
**ММФ одобрио враћање пензија на СТАРО; Вучић: Не воли ММФ
пензионере више од нас(стр.6)**
И Унија синдиката просветара против Закона о штрајку(стр.7)
Јагма за сезонцима(стр.8)
Влада спрема двогодишње усклађивање пензија(стр.9)
Знање и идеје – валута српске привреде(стр.11)
Нестали сви разлози за „сумњиви закон“ о смањењу пензија(стр.13)
У Мањети марелију без договора о колективном уговору(стр.14)
**У фабрикама на југу Србије скоро да нема синдикалних
организација(стр.15)**
**Радници Застава оружја протестовали испред Скупштине
Србије(стр.17)**
Синдикати образовања критикују Нацрт закона о штрајку(стр.18)
**Ђорђевић са ММФ о смањењу незапослености
преквалификацијом(стр.20)**
Субвенције по радном месту од 3.000 до 7.000 евра(стр.21)
Нови Закон о штрајку: Шта радници добијају, а шта губе? (стр.23)
"Борба за љубав" пензионера - треба ли укинути кризне мере? (стр.23)
Вучић: Не воли ММФ пензионере више него што волимо ми(стр.24)

За враћање пензија треба 25 милијарди

Ј. Ж. С. - Д. И. К.

Међународни монетарни фонд сада тражи од Србије да укине закон о привременом умањењу примања из 2014.

МЕЂУНАРОДНИ монетарни фонд тражи од Владе Србије да се драстично повећају пензије за оне који примају више од 50.000 динара и таквим повећањем 76 одсто најстаријих суграђана не би добило ништа, рекао је председник Србије Александар Вучић.

- Не каже то ММФ зато што више воли пензионере него што волимо ми, већ из неких других разлога - рекао је Вучић. - Они траже да се драстично повећају пензије онима који имају више од 50.000 динара. Као и да се минимално увећа за људе који имају примања 30.000.

Пензионерима у Србији примања су смањена од новембра 2014. године када је на снагу ступио Закон о привременом смањењу пензија, у складу са спровођењем државних мера штедње. Тим смањењем били су изостављени пензионери са најмањим примањима, до 25.000 динара. Они са већим пензијама добијали су 22 одсто мање, на разлику између 25.000 и 40.000 динара. Износи изнад 40.000 динара смањивани су за 25 одсто.

Ове мере штедње биле су предуслов да Србија склопи споразум са ММФ-ом. Како је државна каса јачала, то су осетили и најстарији грађани кроз неколико повећања пензија. Овим повећањима били су обухваћени сви пензионери, чак и они којима примања нису била смањивана, односно они који примају до 25.000 динара. Зато сада "враћање на старо" за њих значи - смањење пензија.

Вучић је нагласио да је увек за заштиту најсиромашнијих, али ће влада дати коначну реч. По њему је најбоље да се направи нека комбинација у томе и да се уради и једно и друго.

Никола Алтипамарков, из Фискалног савета Србије, објашњава да укидање закона о привременом умањењу пензија подразумева да досадашња повећања остану на снази.

- То би коштало 25 милијарди динара, мада је могуће и фазно укидање током неколико година како би се амортизовао удар на буџет - нагласио је он.

За премијерку Ану Брнабић би укидање Закона о привременом умањењу пензија значило смањење примања за 80 одсто пензионера, што Влада не жели, већ се тражи начин да се фазно поново пређе на претходни систем, односно редовно двогодишње усклађивање пензија. По њеном мишљењу о укидању Закона о привременом умањењу пензија се већ дуже разговара са ММФ, али ће се конкретније мере знати за неколико дана.

Премијерка је објаснила је да постоји група пензионера са најнижим пензијама које никада нису биле умањене, затим они којима су примања законом умањена, али су у последње три године повећане више него што је било умањење, као и група најстаријих суграђана којима су пензије и даље мање него што су биле пре мера фискалне консолидације.

- Не можемо једноставно да кажемо да се тај закон укида, зато што никоме нећемо умањивати пензије - рекла је Брнабићева. - Србија је апсолутни шампион и пример одговорног вођења фискалне политике и одговорне имплементације аранжмана. Државна каса је стабилна и уз тренутни раст, планира се још једно повећање плата и пензија.

На видуку заостале плате

Зоран РАЈИЋ

Акција у шест градова и општина Војводине за обештећење радника пропалих предузећа. Пресудом из Стразбура, око 5.500 запослених требало би да добије 50 милиона евра

Бивши радници се удружили да наплате зараде УДРУЖЕЊЕ бивших радника фабрика у стечају "Солидарност" у Кули, заједно с неколико градских и општинских организација Самосталног синдиката у Војводини, припремило је уставне жалбе за наплату заосталих плата запослених у пропалим друштвеним фирмама или онима у којима је држава била већински власник. Неисплаћене зараде, које су признате решењима привредних судова, затражило је око 5.500 радника из Кикинде, Чоке, Зрењанина, Панчева, Бачке Паланке и Куле.

- Укупна потраживања су преко 50 милиона евра, које држава треба да исплати на основу одлуке Европског суда за људска права у Стразбуру. Надокнада заосталих зарада је на видуку, с обзиром на то да је суд у Стразбуру донео пресуду у корист групе радника из Србије који нису могли да остваре плате по правоснажним и извршним решењима домаћих судова - навео је председник Удружења "Солидарност" Данило Обрадовић.

Према његовим речима, Европски суд је утврдио да бившим радницима друштвених и државних предузећа који нису успели да новац наплате из стечајне масе зараде мора да надокнади Влада Србије.

Уставне жалбе је у име радника поднела адвокат Мирјана Недељков из Ниша, уз провизију од 12 одсто. Она каже да је са око 200 решених предмета, које је водила на југу Србије, "пробијен лед" да и остали радници у нашој земљи добију своје давно зарађене плате.

- Жалбе су поднете Уставном суду Србије због повреде права на имовину. Захтева се измирење главног дуга за плате, који је потврђен закључком Привредног суда да су радници у стечајном поступку пријавили потраживања. Тражи се да буду намирене и камате, које теку од дана доношења закључка о признатим потраживањима - предочила је Недељковљева.

У општини Кула, где је Удружење "Солидарност" покренуло акцију за обештећење радника пропалих фирми, заостале плате чекају бивши запослени у фабрици "Кулски штофови" и Индустрији намештаја "Крамер" у Кули, као и у Пољопривредном предузећу "7. јули" и "Угоститељству" у Црвенки. Око 400 радника ових предузећа потражује за зараде више од 230 милиона динара.

ОДШТЕТА ЗА - ЧЕКАЊЕ

РАДНИЦИМА који су поднели тужбе суду у Стразбуру одређена је и надокнада од 2.000 до 3.000 евра, коју је наша држава дужна да исплати као нематеријалну одштету.

- За ту надокнаду подноси се приговор за суђење у разумном року ако је стечај, који је по закону хитан, трајао дуже од шест година. Наши судови одређују одштету у износу од око 30.000 динара, а камату и не досуђују. Зато ће за ова потраживања морати да се воде поступци у Стразбуру - објаснила је адвокатица.

ИНДУСТРИЈА МЕСА "ЧОКА"

ИЛИЈА Дрљић, председник Самосталног синдиката за Кикинду и општине Чока, Нова Црња и Нови Кнежевац, напомиње да неправду због неисплаћених зарада више од деценију трпи преко 800 бивших радника Индустрије меса "Чока" и око стотину из ДП "Трикотажа" у Кикинди.

- Посебно би значило да се наплате радници из Чоке, јер после одласка предузећа у стечај нису имали где да се запосле - каже Дрљић.

Смедеревска фабрика Желвоз након приватизације у врху српских ремонтера **Бета**

Смедеревска фабрика "Желвоз", која је приватизована пре годину дана, поново је у врху српских ремонтера и на прагу првог извозног посла за партнера из Европске уније

Смедеревска фабрика "Желвоз", која је приватизована пре годину дана, поново је у врху српских ремонтера и на прагу првог извозног посла за партнера из Европске уније.

"Желвоз" је потписао уговор са пољском фирмом "Лауде ПЛ", а у понедељак ће у Пољској бити договорена финализација техничког дела посла, казао је за портал Подунавље.инфо водећи инжењер на том пројекту Светозар Бугарин.

"У понедељак нас очекују техничке консултације, које представљају почетак реализације уговора. Практично, договарамо финализацију техничких услова за почетак производње, прецизирамо детаље, материјале, поступке заваривања, количине, рокове, рекао је Бугарин.

Светозар Бугарин додаје да је за кратко време смедеревска фабрика добила четири нова сертификата из система квалитета, поред осталих, за заваривање железничких возила ЕН 15085 и ЕН 3834, који омогућавају извођење заваривачких послова и за чланице ЕУ.

"Те сертификате мало ко има у нашој држави. Кад су се све коцкице склопиле, покушавали смо да нађемо производ који није непосредно везан за вагоноградњу, а да можемо да радимо у складу са нашом инфраструктуром и нашим кадровима. Препознали смо, као један од могућих производа, те специјалне контејнере", изјавио је он.

Уговорени посао са партнером из Пољске односи се на израду отворених и затворених контејнера за смештај и превоз ролни лима и пакета из Железаре, а то је посао вредан око пет милиона евра.

"РАДИМО КАО РОБЉЕ ЗА МИНИМАЛАЦ" Раднице турске фабрике у Смедереву почеле штрајк

Јутрос су раднице турске фабрике текстила „Кајзен“ у Смедереву зауставиле машине и прекинуле рад. Дан раније, оне су послодавцу најавиле да ће обуставити производњу уколико им не буду исплаћене зараде и накнаде за прековремени рад. Како се то није десило, машине су угашене, преноси Подунавље.инфо.

- Радимо као робље, по 10-12 сати, дешавало се да нам пред крај радног времена у петак кажу да је и субота радна, а нису нам пола године исплатили ниједан динар за прековремени рад - рекла је за Подунавље инфо једна од радница, захтевајући анонимност.

Њих око 300, како тврде, раде за "минималац", имају уговоре на одређено време, а плате су, кажу, око 25 хиљада динара. Многе од њих је у фирми задржало само то – обећање да ће им

прековремени сати бити плаћени, а сада, када су увиделе да ни од тога нема ништа, одлучиле су се на штрајк.

На телефон директора смедеревске филијале турске фирме јавља се женски глас, вероватно секретарица. Она о штрајку, наводно, не зна ништа, она ради, тако каже, а никога од одговорних, с којим бисмо могли да попричамо, „тренутно нема“.

Текстилна фирма „Кајзен“, као део турске компаније „Кардем“, у Смедереву је покренула производњу пре две године и тада је најављено да ће већ за годину дана имати око 800 запослених.

Уместо тога, како тврде раднице, постављене су и немогуће високе норме, радно време је, кажу, колико треба да се посао заврши, неретко и 12 сати, суботе често радне, магационери раде и недељом.

Синдикат немају, послодавац није дозволио никакво организовање, објашњавају, тако сада немају ни штрајкачки одбор. Ипак, раднице су одлучне да овога пута не попусте. Данас, када су после гашења машина пошле кућама, речено им је да ће исплата бити током дана, и да дођу сутра на посао.

ММФ одобио враћање пензија на СТАРО; Вучић: Не воли ММФ пензионере више од нас

Танјуг

Мисија Међународног монетарног фонда предвођена Џејмсом Руфом, која је од понедељка у Београду на преговорима око новог аранжмана са Србијом популарно названог "чуваркућа", сугерисала је представницима владе да укину привремене кризне мере за пензионере - односно Закон о привременом умањењу пензија, који је на снази већ четири године.

ММФ је поручио српској страни да нађе систематско решење за пензије, будући да су јавне финансије последње три године стабилне, пише "Политика".

Опомене да ово привремено умањење не сме да постане трајно стилазе су од ММФ-а о током претходних сусрета, али се у међувремену није ништа променило.

Летос је, наводи лист, буџет био у суфициту од 1,2 одсто БДП-а. У првих неколико месеци ове године републичка каса је и даље у плусу, али је Закон о привременом умањењу пензија још на снази иако је пре два дана координатор билтена МАТ Стојан Стаменковић изјавио да је он био орочен до краја 2017. и да сада "то тако стоји".

Од октобра 2014. године када су све пензије веће од 25.000 динара умањене за 22 и 25 одсто, учешће пензија у бруто друштвеном производу пало је са 13,8 на 11 одсто, што је мање чак и од оног што је ММФ тражио од Србије.

Мера донета још 2014.

Истовремено, из буџета за исплату пензија се више не издваја 50 одсто пара, већ око трећине републичке касе, с тенденцијом даљег смањивања.

У документу Фискалног савета "Мишљење на фискалну стратегију за 2018. годину са пројекцијама за 2019. и 2020. годину", поред осталог стоји да је "вероватно највећи недостатак фискалне стратегије тај што се њом не прецизира када ће се укинути привремено умањење натпросечних пензија којим је нарушен економски однос између уплаћених доприноса и исплаћених пензија".

Оваква мера, која је донета крајем 2014, може да се оправда када земљи прети непосредна опасност од избијања кризе јавног дуга.

Међутим, та опасност је прошла 2017, јер је јавни дуг почео трајно да се смањује, а пензије су практично достигле свој дугорочно одрживи ниво, због чега нема економског основа да привремена мера умањења пензија остане на снази, пише Политика.

Вучић: Не воли ММФ пензионере више од нас

Председник Србије Александар Вучић рекао је данас да ММФ тражи од Владе Србије да се драстично повећају пензије за оне који примају више од 50.000 динара, и указао да таквим повећањем 76 одсто најстаријих суграђана не би добило - ништа.

Вучић је на питање новинара да прокоментарише наводе да је Мисија ММФ сугерисала представницима власти да укину кризне мере за пензионере, односно Закон о привременом умањењу пензије, који је на снази већ четири године, рекао: "Не каже то ММФ зато што више воли пензионере него што волимо ми, већ каже из неких других разлога".

- Они траже да се драстично повећају пензије онима који имају више од 50.000 динара пензију, а да се ни за динар не повећају пензије људима који имају испод 25.000 динара, а то је 61 одсто пензионера и да се минимално увећа за људе који имају 30.000 пензију. Укупно 75,76 посто пензионера не би ништа добили од наредног повећања - рекао је Вучић.

Каже да није разговарао са председницом владе по овом питању, да је то чинио раније и да не зна шта је њена позиција те да треба сачекати одлуку владе о томе.

- Ја сам увек за заштиту најсиромашнијих, али, видећемо како ће влада да одлучи. Може да се направи нека комбинација у томе, да урадимо и једно и друго. Видећемо какви ће ефекти нашег суфицита у буџету и привредног раста бити за три месеца, па ће онда бити лакше да се тако нешто коментарише - рекао је Вучић новинарима након састанка са послаником и председником Одбора за европске послове немачког Бундестага Гинтером Крихбаумом.

ПОЛИТИКА ONLINE

И Унија синдиката просветара против Закона о штрајку

Синдикалци закључују да професори неће смети да обуставе наставу, јер би то ваљда угрозило живот, безбедност и здравље становништва као да су специјална јединица полиције

Нови закон о штрајку, о чијем нацрту се у Новом Саду, Нишу и Београду јавно расправљало претходних дана, Унија синдиката просветних радника Србије (УСПРС) јуче је прогласила „Антирадничким законом” и „Законом против штрајка”. Тиме су се представници синдиката, који чини 768 школа у Србији, у осуди овог акта, на јучерашњој конференцији за медије у главном граду, придружили Форуму београдских гимназија. Највећа замерка упућена нацрту јесте што је из старог закона „преузео сва лоша решења проблема” и још преписао законе из земаља у региону. У УСПРС-у сматрају да је нови закон морао, а није променио дефинисање просвете као „делатности од општег интереса”, којој је одређен обавезан минимум рада у току штрајка. То значи да професори не смеју протестовати уз обуставу наставе, што они поистовећују са забраном права на штрајк.

Јасна Јанковић, председница УСПРС-а, истакла је да је сврставање просвете уз „специјалне јединице полиције јасно сваком ко у просвети и полицији ради, али изгледа да није јасно предлагачима закона”.

– Коментари представника других професија као што су здравство, војска, контрола летења јасно говоре да ми треба да будемо изузети из те скупине. Како је могуће да се просвета води као делатност у којој би потпуна обустава рада могла да „угрози живот, безбедност и здравље становништва”? Одговор је у чињеници да у овој земљи, ако не рачунамо недавни протест таксиста, нико не штрајкује сем просветних радника. А наша унија је најгласнија међу свим просветним синдикатима, па сматрамо да је овај закон директно упућен против нас – истиче Јанковићева и додаје да су мањкавости и у томе што се, супротно Уставу Србије, право штрајка ограничава само на синдикате или већину запослених.

Она додаје да су недопустиви „ограничавање и обесмишљавање штрајка солидарности”, као и изостанак законских казни за послодавца уколико не испуни обавезе преузете споразумом о прекиду штрајка.

Јанковићева је нагласила да је 9. маја коначно одржано прво рочиште по тужби коју су 2016. поднели против Владе Србије због неиспуњења споразума о прекиду штрајка потписаног пре три године.

– Иако чекамо две године на ово рочиште, представници државе се нису појавили. Зато је рочиште поново одложено. Добили смо међутим документ у коме влада тражи да се наша тужба одбаца као непрецизна и нејасна. Чекамо. Али свих седам договорених услова из споразумног прекида штрајка су јасни и треба да их испуне. Можда и најбитнија ставка су договорена већа издвајања за просвету из бруто националног дохотка, јер ће тиме бити омогућено основно што тражимо, а то је да плата просветних радника не буде испод републичког просека – истиче Јанковићева и додаје да унија тражи и исплате четири Светосавске награде запосленима у просвети.

Не затварати школе

Поводом обавештења да раде нову мрежу школа која су, како истичу представници УСПРС-а, из Министарства просвете пре недељу дана стигла у локалне самоуправе овај синдикат просветара истиче да се школе „не смеју затварати, већ се морају отворати и похађати”.

– Не знамо шта ће бити са малим школама, комбинованим одељењима, наставом националних мањина... Унија ће се борити да ниједна школа не буде затворена, ни сеоска са неколико ђака. Тиме њихове родитеље терате у град, са ионако опустелих села. Ово је земља са више од милион неписмених грађана и прва према броју функционално неписмених у Европи – истакла је Јасна Јанковић.

Подсетимо, министар Младен Шарчевић за „Политику” је рекао да ће одељења која имају по једног, два ученика спојити са другим одељењима у том или суседном месту и деци обезбедити возило да путују до школе у комшилуку. Он каже: „Битно је да буду у одељењу са вршњацима, а не да пошто-пото у неком селу имамо школу.”

Јагма за сезонцима

Аутор: Александар Микавица

У ариљском крају дневница берача малина од 2.000 до 3.400 динара. – Сезонце траже у Црној Гори, Хрватској, Грчкој...

Време сезонских послова је у залету. Радници се све више траже у Србији, али их траже и комшије у Црној Гори, Хрватској, Грчкој, Мађарској... Кренула је бербa јагода, ускоро ће и малина, трешања, вишања, бресака, затим стижу јабуке. Туристичка сезона узима маха, тако да се у Србији, али и у Црној Гори, Грчкој и Хрватској траже собарице, конобари, кувари, али и зидари и молери.

Сезонци ће ове године баш бити на цени, како у Србији, тако и у окружењу. Колико ће велика потражња за сезонским радницима подићи цену наднице – остаје да се види.

Рад „у надницу” је тежак. Дневно се ради 10-12 сати, с тим што послодавци обезбеђују храну и смештај.

Последњих година берачи воћа у Србији, у зависности од региона, дневно су могли да зараде од 1.800 до 2.300 динара. У ариљском крају, кажу упућени, дневница берача малина ове године биће од 2.000 динара, за оне којима се обезбеђује храна и конак, до 3.400 динара ако сами обезбеђују храну и ноћење. Највише се заради на брању боровница, дневница је од 3.000 до 4.000, а исто толико ове године била је и дневница за орезивање воћа.

Крајем априла завршена је јавна расправа о Нацрту Закона о поједностављеном радном ангажовању на сезонским пословима у одређеним делатностима. Нови закон требало би да обавезе послодавце да сезонским радницима уплаћују за сваки дан рада допринос за пензијско и инвалидско осигурање, али у случају да су незапослени неће бити избрисани са евиденције Националне службе за запошљавање, нити ће им се обустављати исплата новчане накнаде. Сезонци би имали и право на здравствено осигурање, али само за случај повреде на раду и професионалне болести.

Било је речи да би овај закон требало да буде усвојен у јуну, али би његова примена требало да почне шест месеци од дана ступања на снагу.

У агенцијама за запошљавање кажу да ће наши грађани од ове године много лакше моћи да конкуришу за посао у Хрватској. Мањак сезонских радника код комшија из године у годину је све већи. Њихови су отишли у земље Европске уније, па их зову из Босне и Херцеговине, али траже и оне из Србије. У Црној Гори је предвиђено запошљавање више од 10.000 радника са евиденције незапослених за сезонски рад, а послодавци нуде зараде од 300 до 800 евра, саопштено је средином априла из црногорског Завода за запошљавање. Траже се менаџери домаћинства, рецепционери, собарице, хигијеничарке, радници у вешерају, конобари, бармени, кувари, помоћни кувари, помоћни радници у кухињи, посластичари, радници за набавке, магационери и рачуновође.

Према писању хрватске штампе, хрватска влада је одлучила да укупна годишња квота дозвола за запошљавање странаца у тој земљи за ову годину износи 31.000, док је лани била 7.026 дозвола. За продужење већ издатих дозвола квота је 9.000, а за ново запошљавање странаца квота је 21.210 дозвола. Штампана је и посебна брошура за сезонце и оне који их запошљавају. У њој пише да странци-сезонци могу радити у Хрватској ако имају дозволе за боравак и рад до 90 дана или до шест месеци. Дозвола је неопходна само грађанима који долазе и земаља које нису чланице Европске уније. За дозволу морају имати ваљану путну исправу, уговор о раду или писану потврду послодавца да има уговор или ће га склопити, здравствено осигурање и одговарајући смештај.

Према неким проценама, у Хрватској ће овог лета радити око 10.000 грађана Србије.

Конобари-сезонци у Србији могу да рачунају на 1.000 динара дневно, плус бакшиш. У Црној Гори на 300 до 500 евра месечно, у Хрватској на 800 до 1.000 евра, у Грчкој 600-700, али са бакшишем наведене суме могу да се удвоструче.

Кувари су преко лета веома тражени и добро плаћени. У Црној Гори могу да рачунају на 800 до 1.200 евра месечно, помоћни кувари 400-500, а у Хрватској кувари 1.100 до 1.400 евра. Собарице у овој земљи лети зарађују 500 до 700 евра месечно, продавци сладоледа 500-600 евра.

Стан и храна се подразумевају.

Влада спрема двогодишње усклађивање пензија

Аутор: Јасна Петровић-Стојановић

Уместо да, по препоруци ММФ-а, укине Закон о привременом умањењу пензија, премијерка јуче најавила да ће се ова примања повећавати на две године тврдећи да би у супротном за 80.000 најстаријих дошло до смањења пензија

Мисија Међународног монетарног фонда, позната као светски финансијски полицајац, измамила је јуче симпатије пензионера тиме што је влади током мисије у Београду сугерисала укидање привремених „казнених” мера за пензионере, односно Закона о привременом умањењу пензија, који је на снази већ четири године.

И док се очекивало да ће влада, као и готово увек до сада, послушати савете ММФ-а, премијерка Србије Ана Брнабић има другачије планове за више од 1,7 милиона најстаријих у

Србији. Она је јуче новинарима у Суботици рекла: „Не можемо једноставно да кажемо – тај закон се укида, зато што никоме нећемо умањивати пензије. Можемо да видимо само како фазно да пређемо поново на један нормалан систем, да се двогодишње усклађују пензије, са растом БДП-а и о томе ћемо разговарати”.

Брнабићева је објаснила да би укидање овог закона значило смањење примања за 80 одсто пензионера, што влада не жели. Важно је да се о томе размишља рационално, не можемо само да вратимо пензије онако као што ММФ тражи на пређашњи ниво, потврдивши да се већ дуже време о томе разговара са мисијом, као и да ће и сама за неколико дана имати састанак са њиховим представницима.

Појаснила је да постоји група пензионера са најнижим пензијама којима оне никада нису умањене, затим они којима су пензије тада умањене, али су у последње три године повећане више него што је било умањење, као и група којима су пензије и даље мање него што су биле пре мера фискалне консолидације. Подсетила је да је државна каса стабилна и поновила да влада, уз тренутни раст, планира још једно повећање плата и пензија.

– Управо због тога, ако планирамо још једно повећање, нема више говора да укидамо закон и да се вратимо где смо били. Не можемо и нећемо да се вратимо где смо били, желимо да разговарамо о томе како да на већем нивоу пензија можемо да пређемо на редовно двогодишње усклађивање – закључила је Брнабићева.

Упитан да прокоментарише најаве премијерке, професор Економског факултета Милојко Арсић каже да верује да је премијерка погрешила и да је мислила на усклађивање два пута годишње – 1. априла и 1. октобра, како је било до 2014. године.

– Постоје земље у којима се пензије усклађују једном годишње. Реч је о земљама у којима нема високе инфлације, па би такав пример могао да се примени и на нас. Уместо два пута годишње – само једном. Притом не би морало да дође до укидања „привремено умањених пензија”, већ би закон могао полако, корак по корак, да се укида у наредних неколико година.

Пензије се у Србији никада нису усклађивале на две године. У најтежим ситуацијама то је рађено два пута годишње, с растом инфлације, каже Милан Ненадић, председник Савеза пензионера Војводине, најављујући да ће све учинити да овакав предлог не прође

На питање да ли је тачно да би се укидањем закона умањиле пензије 80.000 пензионера, професор каже да то уопште не мора да буде тако. То што су пензије веће од 25.000 динара умањене за 22 и 25 одсто довело је до тога да се смањи разлика између најнижих и највиших пензија, чиме су нарушени системски односи оних који су радили краће и уплаћивали мање за доприносе и оних који су радили 40 и 45 година и издвајали знатно више за плаћање доприноса – каже Арсић.

Изненађен овом најавом јуче је био и Милан Ненадић, председник Савеза пензионера Војводине, који каже да никада у историји пензијског система није било да се пензије усклађују двогодишње и да није тачно да би се на овај начин умањиле пензије 80.000 пензионера.

– Каква се порука тиме шаље садашњим запосленима, којима се продужава радни век, од којих се тражи да плаћају пенале ако се раније пензионишу, ако држава планира да усклађује пензије на две године. Пензионери ће се озбиљно успротивити оваквим предлозима како не би прошли у Скупштини – поручује Ненадић.

У најгорем случају, подсећа, пензије су се усклађивале само с растом инфлације, а када су економске прилике дозвољавале, било је и с растом БДП-а или зарада, али увек два пута годишње. Оваква одлука само би додатно осиромашила најстарије. Не постоји ни један једини разлог да се оваква мера о привремености настави – нема економске кризе, нема фискалног дефицита, јавне финансије су здраве, учешће пензија у БДП-у мање је од 11 одсто, пало је на 10,5, а издвајања из буџета за исплату пензија реално чине 25 одсто укупних средстава, што је упола мање него 2014. године. Ако је све то тако, зашто нам погоршавају услове за усклађивање пензија, пита он.

Ђуро Перић, председник Савеза пензионера Србије, очекује ових дана састанак с министром рада на тему укидања „привременог закона”.

– Оштро ћемо се побунити против оваквог предлога. Па нама годишње умре 80.000 пензионера, а премијерка говори о усклађивању на две године.

– У писму упућеном премијерки с позивом да се састанемо и разговарамо, затражили смо пре свега укидање тренутно важећег закона и враћање на Закон о ПИО и буџетском систему, где лепо пише да се пензије усклађују два пута годишње. Оваквом политиком влада хоће да направи уравниловку међу пензионерима и изједначи оне који су радили 15 и оне с 40 година радног стажа, против чега ћемо се оштро побунити – закључује он.

Брнабић: Тражи се начин за другачије усклађивање пензија

СУБОТИЦА – Премијерка Ана Брнабић изјавила је данас да би укидање Закона о привременом умањењу пензија значило смањење примања за 80 одсто пензионера, што Влада Србије не жели, већ се тражи начин како да се фазно поново пређе претходни систем – редовно двогодишње усклађивање пензија.

Брнабић је тако, новинарима у Суботици, прокоментарисала наводе да је Мисија ММФ сугерисала представницима власти да укину кризне мере за пензионере, односно Закон о привременом умањењу пензије, који је на снази већ четири године.

Како је рекла, већ дуже време се о томе разговара са ММФ-ом, а она ће сама за неколико дана имати састанак са њиховим представницима.

„Важно је да о томе размишљамо рационално, не можемо само да вратимо пензије онако као што ММФ тражи на пређашњи ниво, зато што би то значило да за 80 одсто пензионера умањујете пензије”, рекла је Брнабић.

Она је појаснила да постоји група пензионера са најнижим пензијама којима се оне никада нису умањиле, затим они којима су тада пензије умањене, али су у последње три године повећане више него што је било умањење, као и група којима су пензије и даље мање него што су биле пре мера фискалне консолидације.

„Не можемо једноставно да кажемо - тај закон се укида, зато што никоме нећемо умањивати пензије. Можемо да видимо само како фазно да пређемо поново на један нормални систем, да се двогодишње усклађују пензије, са растом БДП-а и о томе ћемо разговарати”, рекла је Брнабић.

Навела је и да је ММФ рекао да је Србија апсолутни шампион и пример одговорног вођења фискалне политике и одговорне имплементације аранжмана. те да је државна каса стабилна и поновила да влада, уз тренутни раст, планира још једно повећање плата и пензија.

„Управо због тога, ако планирамо још једно повећање, онда нема више говора да укидамо закон и да се вратимо где смо били. Не можемо, и нећемо да се вратимо где смо били, желимо да разговарамо о томе како да, на већем нивоу пензија, можемо да пређемо на редовно догодишње усклађивање”, закључила је Брнабић. **(Танјуг)**

Знање и идеје – валута српске привреде

Аутор: Дарко Пејовић

Теме попут дигитализације и роботизације јесу у фокусу управљачке елите наше државе, али још нема сета оперативних мера подршке, каже проф. др Радивоје Митровић, декан Машинског факултета

Радивоје Митровић: На плану науке морамо да се повежемо с најбољима у свету, а у тражењу начина да иновације комерцијализујемо, партнерства треба склапати са себи равнима

Радивоје Митровић: На плану науке морамо да се повежемо с најбољима у свету, а у тражењу начина да иновације комерцијализујемо, партнерства треба склапати са себи равнима

На ивици смо технолошке револуције која ће променити из корена наш начин живота, начин на који радимо и односимо се једни према другима – написао је у својој књизи „Четврта индустријска револуција” (2016) Клаус Шваб, један од оснивача и директор Светског економског форума у Давосу.

Где је у овој причи о револуцијама и превратима вазда рада Србија?

Одговору на то питање покушаће да се приближе учесници Технолошког самита ЕУ – Србија – САД – Јапан, који ће се, трећу годину заредом, одржати на београдском Машинском факултету од 5. до 7. јуна. Домаћи и инострани експерти, међу којима ће бити и саветник америчког председника Барака Обаме, професор Џун Ни, говориће о првим искуствима нове епохе и перспективама које се отварају пред човечанством.

„Као и претходне две године, централна тема на маргинама самита биће дефинисање места Србије у светској подели рада и коридори кроз које можемо да направимо продоре. Од количине информација с којима располажемо, зависиће и наше разумевање садашњице и будућности, али и могућност сналажења у свету брзих промена. Јасно је да не можемо да правимо аваксе и крстареће ракете, али у средњој класи, где је на цени памет и креативност, можемо да се добро позиционирамо”, каже проф. др Радивоје Митровић, декан Машинског факултета БУ. Како истиче, знање и идеје биће „валута” иновационе привреде. Зато држава треба да стане иза домаћих малих и средњих компанија, које имају сопствене развојне програме и велики значај придају иновацијама.

Једнако важно питање је и који би то производи и технологије могли да буду генератори развоја Србије, да ли је то електромобил, возила на хибридни погон, пољопривредна механизација... „Дигитализација, роботизација, добро је што су те теме у фокусу управљачке елите наше државе, али још нема сета оперативних мера подршке. А јасна пројекција развоја нам је нужна и због преговора о приступању Европској унији. Подсећам, поглавље 20 тиче се индустријских политика ЕУ. У ту причу морамо да уђемо с концептом који је комплементаран са стратегијом тзв. паметне специјализације коју има Унија. Истовремено, наша стратегија треба да јасно одрази опредељење за високотехнолошки развој, на начин да новостворена интелектуална вредност буде уткана у производе”, објашњава декан Митровић.

На заставама четврте индустријске револуције једна од кључних речи је – знање. Тај ресурс се, за разлику од сировина и енергије, коришћењем не троши, већ супротно – што се више користи, то га више има.

„Из ничега није могуће створити нешто, мора постојати квантум знања над којим се промишља. Као што је то рекао Кант: 'Искуство без теорије је слепо, а теорија без искуства је само интелектуална игра.' Зато сматрам да професори физике, математике, термодинамике, механике... не могу да адекватно пренесу знање ако немају искуство рада у пракси и ако не умеју да промишљају. Без тога, све се своди на реинтерпретацију, на трансфер формалних знања, без визије како би се она могла преточити у производ који је бољи или јевтинији од претходних”, истиче декан Машинског факултета. Зато је, каже, изузетно важно да се на Београдском универзитету инсистира на мултидисциплинарном истраживачком приступу јер само такав може да буде део европског и светског истраживачког простора. И да буде значајно теме троугла наука – држава – привреда.

„На тим поставкама, Машински факултет формира генерације креативних и иновативних инжењера, којима су информационо комуникационе технологије снажна логистичка подршка. Они ће радити с новим материјалима, микро и нано машинама, с технологијама који су малтене до јуче били научна фантастика. Фронтални научнотехнички продор даје шансу и земљама попут наше да ухвате прикључак с развијенима – ако имају инвентивне кадрове”, напомиње наш саговорник.

Да би смо као држава избегли судбину жртве „технолошког дарвинизма”, односно сурови закон природе по коме онај ко не може да се прилагоди неће ни преживети, професор Радивоје Ми-тровић предлаже следећи рецепт:

„На плану науке, морамо да се повежемо с најбољима у свету, да би смо се напајали на извору идеја. А у тражењу начина да те идеје комерцијализујемо, партнерства треба склапати са себи равнима. И ваља нам стално разбијати предубеђење да је то нешто мање вредно. Напротив – знање отелотворено у производу бољем од постојећег, идеал је коме треба тежити.”

Економисти јединствени у ставу да би примања најстаријих морала да се врате на редован ниво
Нестали сви разлози за „сумњиви закон“ о смањењу пензија

Зашто држава не жели да врати пензије делу пензионера на ниво пре смањења и зашто жели да повећа плате у јавном сектору више него што је то, према мишљењу стручњака одрживо?

15Пише: М. Обрадовић12. маја 2018. 12.57 Измењено: 12.55

Фото ФоНет Бозидар Петровић

Још од краја прошле године Фискални савет апелује на државу да поништи привремени закон о смањењу пензија не само зато што је био орочен до 2017. године већ и зато што су разлози за његово доношење, криза јавних финансија, нестали. Сада је у јавност процурела и информација да је и ММФ тражио од Владе да заврши са овим привременим законом и да нађе системско решење за усклађивање пензија. С друге стране, председница Владе Ана Брнабић је из Суботице поручила да би укидање Закона о привременом умањењу пензија значило „смањење примања за 80 одсто пензионера, што влада не жели, већ се тражи начин како да се фазно поново пређе претходни систем, редовно двогодишње усклађивање пензија“. У међувремену, онај део пензионера који и даље прима мање пензије него 2014. сваки месец плаћа неодлучност Владе да нађе право решење.

С друге стране, представници државе најављују још једно повећање плата у јавном сектору до краја године за десетак одсто, након повећања у јануару. Ово је потпуно противно саветима стручњака, пре свега Фискалног савета, али и министра финансија у оставци Душана Вујовића да се плате не смеју повећавати више од номиналног раста БДП-а који би ове године могао бити око седам, осам одсто највише. Према подацима Министарства финансија у прва три месеца расходи државе за запослене реално су већи за 11,4 одсто него у истом периоду прошле године. Не само што повећавају расходе него се поново враћају неравнотеже и нелогичности које су се полако исправљале претходне три године. Како тврди Милојко Арсић, професор на Економском факултету, у прва два месеца ове године плате у јавном сектору биле су веће него у приватном за 22,2 одсто.

„У овој години не постоји фискални простор за додатно повећање плата. У прва три месеца фискални резултат је слабији него у првом тромесечју прошле године (у првом кварталу ове године суфицит је 3,7 милијарди, док је у истом кварталу прошле године био 11,8 милијарди динара). Јесте да је делом то последица већих капиталних расхода, али је и добрим делом последица и раста плата. Осим тога додатно повећање након номиналног раста од скоро 10 одсто у јануару би било и неправично према приватном сектору. Поново се удаљују плате у јавном од плата у приватном сектору иако нема оправдања за то“, објашњава Арсић. Он истиче и да повећање плата неће, као што многи мисле и као што је већ виђено код нас, допринети толико расту БДП-а колико расту спољнотрговинског дефицита који већ од прошле године убрзано расте.

„Наш проблем није недостатак тражње, већ недовољно инвестиција. Оне обезбеђују дугорочни привредни раст“, напомиње он.

Против повећања плата преко (номиналног) раста БДП-а је и Јуриј Бајец, професор на Економском факултету.

„Држава треба да има реалан уравнотежен раст плата у јавном сектору који не би требало да прелази номинални раст БДП-а, посебно ако држава не успева да рационализује друге области јавне потрошње као што су субвенције јавним и друштвеним предузећима. Посебно је питање како то повећање урадити, колико дати просвети, здравству, полицији... Не бих волео да се неким одлукама почне рушити оно што је достигнуто и што су на крају крајева пензионери и запослени плаћали три године умањеним примањима“, упозорава Бајец. Он додаје и држава коначно треба да успостави систем платних разреда и односа зарада у јавном сектору, на чему је започет рад још 2015. године али се изгледа није далеко одмакло.

Ствар са пензијама је посве другачија. Разлог је пре свега правни, али и економски и социјални. Бајец даје неколико разлога зашто би требало у најмању руку повећати пензије онима који и даље примају мање пензије него 2014. године.

„Сви разлози због којих је изгласан тај сумњиви закон су нестали. Удео пензија у БДП-у је смањен са 13,8 на 11 одсто колико је стандард на ком инсистира ММФ. Ако остане овако са растом БДП-а ће наставити да се смањује тај удео. Осим тога смањује се део пензија који се исплаћује из буџета, са превеликих 45 одсто, сада је на око 30 одсто. Повећава се финансијска дисциплина и уплате доприноса. Трећи разлог је уравнотежена макроекономска позиција и стекли су се услови да људи добијају онолику пензију колико им пише на пензионим чековима. И не само то, већ и да се крене у редовно полугодишње усклађивање са инфлацијом“, каже Бајец. Он истиче и да би враћањем пензија за неколико стотина хиљада људи држава имала већи притисак да буџет уравнотежује на другој страни, на ономе што ММФ тражи, а то су јавна предузећа и минимално давање помоћи државним фирмама. На крају, он закључује да би то донело раст потрошње који би могао да погура прехрамбену индустрију која стагнира, пре него раст увоза. Ту је још један аргумент, а то је исправљање односа између пензија. Како оцењује професор Арсић, постоје разни начини на које би држава могла у неколико година да исправи ове неравнотеже већим повећањима пензија онима који су претрпели највећа смањења претходно.

Са тим се слаже и Бајец који истиче да за разлику плата у јавном сектору, пензије зависе од дужине радног стажа и висине уплаћених доприноса и да „тај принцип не сме да се наруши јер би онда настао хаос“.

У Мањети марелију без договора о колективном уговору

Синдикат фабрике Мањети марели која у Крагујевцу производи бранике за „фијат 500Л“, и која од 1. маја послује у саставу Групаације Фијат Крајслер аутомобили (ФЦА) завршио је преговоре са менаџментом Фијата без договора о новом колективном уговору.

Права, обавезе и одговорност запослених у Марелију биће у наредном периоду регулисана правилником о раду који ће донети менаџмент ФЦА Србија. Тај правилник биће на снази до усвајања новог колективног уговора.

Договор о новом колективном уговору у Мањети марелију није постигнут пошто је Синдикат одбио захтев менаџмента ФЦА Србија да потпишу анекс тог документа којим би се радници одрекли права на штрајк у наредне три године.

У Синдикату Мањети данас су рекли да се менаџмент ФЦА Србија обавезао да ће да поштује споразум који су та синдикална организација и пословодство Марелија потписали у марту ове године, према којем ће запослени у тој фабрици да имају исти просек плата, те истоветне

надокнаде за топли оброк и регрес као и њихове колеге у Фијату, који просечно месечно зарађују око 42.500 динара.

– Синдикат је, с друге стране, обећао да ће се уздржавати од организовања штрајкова све док пословодство буде поштовало споразум из марта, односно док нам плате и остале принадлежности буду усклађиване са зарадама и надокнадама запосленима у ФЦА Србија, рекао је нашем листу председник Синдиката у Мањети марелију за производњу браника Александар Кораћ. Додао је да је остало да се, у наредном периоду, у преговорима са пословодством ФЦА Србија регулише статус радника ангажованих посредством агенција за изнајмљивање радне снаге.

УСС “Слога”: Безрезервна подршка радницама Кајзена

Синдикат “Слога” даје безрезервну подршку радницама Кајзера у Смедереву, изјавио је за Подунавље.инфо Жељко Веселиновић, председник Удружених синдиката Србије “Слога”, реагујући на вест о штрајку.

“Првенствено им честитам на храбрости што су смогле снаге да се успротиве послодавцу у борби за радничка права”, рекао је Веселиновић и додао “чим су то урадиле, неорганизовано, значи да им је догорело до ноката”.

Веселиновић је позвао раднице Кајзена да се обрате синдикату како би добиле неопходну помоћ у заштити радничких интереса и како би штрајк увеле у легалне токове, а на основу Закона о раду.

Боља комуникација доноси већи успех фирми

Компанија Актавис у сарадњи са Српском асоцијацијом менаџера организовала је у Краун плаза хотелу предавање о коучингу у менаџменту.

– Данас влада велика неизвесност, локално и глобално, када су у питању радна места. С друге стране, нарастају потребе да запослени има више знања и вештина да би добио посао и опстао у компанији. Право је питање да ли запослене треба гурнути у ватру, пустити их да сами пливају, и чекати да се види ко ће испливати, вероватно уз хипертензију или почетни дијабетес, а ко неће преживети у корпорацији. Насупрот томе, имамо невероватан помак у култури, знању и вештинама менаџмента у последњих 10 година, и Србија већ постаје свет – каже за Данас Павле Марјановић, генерални директор компаније Актавис за Србију.

Он објашњава да коучинг као приступ подразумева да менаџер треба да посматра, поставља питања, да са запосленим дефинише јасне циљеве, да види у ком правцу компанија али и он желе да иду.

– Заједно смо сложили вредности, заједно дефинисали правила игре, бићемо мање фрустрирани, нећемо „убијати“ добре идеје, казаћемо и када се не слажемо са нечим. Треба размислити о потенцијалу сваког човека, видети да ли је у „тесним ципелама“, шта га тишти, гајити климу отворености и тензије падају. Мање стреса, више флексибилности – каже Марјановић.

У фабрикама на југу Србије скоро да нема синдикалних организација

Немачки „Фалке“ позитивни изузетак

* Тамо где има колективног уговора, запослени су сигурнији и раде у много бољем окружењу Иако у фабрикама на југу Србије ради више хиљада радника, скоро ни у једној не постоји синдикат који би заступао и залагао се за њих, али и утицао да послодавац поштује уговор.

То је углавном зато што су, каже лесковачки секретар Савеза самосталних синдиката Србије за више градова и општина Јовица Недељковић, људи застрашени и заправо не знају своја права која су прописана како Уставом, тако и Законом о раду.

Веома је тешко, прича Недељковић, пробити баријеру између новокомпонованих послодаваца и радника, а то је због тога што су људи који раде за странце више застрашени него незаинтересовани, јер се у ово доба људи плаше да не остану без посла.

За формирање Синдиката, објашњава Недељковић, потребна је иницијатива и бар 10 заинтересованих који желе да буду њени чланови, а све са циљем потписивања колективног уговора, који, поред прописаних обавеза и одговорност, штити радника.

Синдикат се региструје код Министарства за рад, социјалну политику и запошљавање и има својство правног лица које може да потпише колективни уговор. Колективни уговор је добар, јер обухвата широк дијапазон онога шта запослени треба и може да ради, а уз то су заштићена његова основна права која му гарантује закон. Тамо где има колективног уговора, запослени су сигурнији и раде у много бољем окружењу – објашњава Недељковић за Јужне вести.

Светао пример у јужном делу наше земље, прича Недељковић, јесте компанија Фалке, чији су радници формирали и регистровали синдикат. Иако то још није заживело у правом смислу те речи, каже, постоји иницијатива радника да се боре за своја права.

У Јури, додаје, постоји Савет запослених који је пандан синдикату, али, објашњава Недељковић, он нема својство правног лица, те заправо нема никакву „праву моћ и инструменте“ да заштити своје раднике.

Иако, према речима председника Удруженог синдиката Србије „Слога“ Жељка Веселиновића, кривица најпре полази од послодавца који не поштује закон, кривац је и држава која такво понашање толерише, али и радници који не чине ништа како би се изборили за своја права.

Сви су, прича Веселиновић, свесни тешке ситуације у земљи и страха људи да не остану без посла, али ако би се, додаје, радници ујединили и прекинули производњу, као што су то урадили у фабрици у Књажевцу, успоставила би се боља сарадња између послодаваца и запослених.

Радници су у Књажевцу потпуно обуставили производњу и након 3-4 дана послодавац је признао синдикат, потписан је колективни уговор, људима су повећане плате и успостављен је однос добре сарадње. За овако нешто потребна је велика храброст, солидарност људи и заједничка активност – каже Веселиновић.

Због јефтине радне снаге и огромних субвенција које даје држава, прича Веселиновић, градови на југу Србије попут Врања, Ниша и Лесковца, али и мањих средина у читавој земљи постали су Мека за стране инвеститоре, нарочито за „шрафовску индустрију“ у којој није потребно никакво знање.

Иначе, на југу Србије, у више градова и општина, послују страни инвеститори попут јужнокорејске компаније Јура, турског Цинсија, немачких фабрика Фалке и Леони, затим Џонсон електрик, а погоне граде и амерички Делфи, аустријски Цумтобел и филипински Ими.

Вучић против предлога ММФ о повећању пензија

Председник Србије Александар Вучић изјавио је данас да Међународни монетарни фонд тражи да се повећају пензије грађанима Србије који месечно примају више од 50.000 динара, али је поручио и да се он томе противи, јер је, како је навео, увек за заштиту најсиромашнијих.

Вучић је, на питање новинара о сугестији ММФ да се укину привремене мере за пензије, рекао да ММФ не тражи то зато што више воли пензионере него што то чини актуелна власт у Србији.

„Они (ММФ) траже да се драстично повећају пензије онима који имају више од 50.000 динара, а да се ни за динар не повећају пензије онима који имају испод 25.000, а то је 61 одсто пензионера“, тврди Вучић.

Како је навео Вучић, ММФ тражи и да се минимално увећа пензија за људе који имају 30.000 пензију, а то значи да већина пензионера ништа не би добила од наредног повећања.

„Ја сам за заштиту најсиромашнијих, али видећемо како ће влада да одлучи“, рекао је Вучић у Београду после састанка са немачким послаником Гинтером Крихбаумом.

Он је истакао да није још разговарао са Аном Брнабић о пензијама, као и да је могуће „неко комбиновано“ решење.

Све, како је објаснио Вучић, зависи од тога какво буде стање у буџету и привредна кретања за три месеца.

Радници Застава оружја протестовали испред Скупштине Србије

Не желе да буду транзициони губитници

Радници Заставе оружја јуче су, као што су и најавили, протестовали испред Скупштине Србије, захтевајући да та фабрика буде изузета из предстојеће приватизације војне индустрије, предвиђене управо усвојеним Законом о производњи и промету наоружања и војне опреме.

Оружари су на писарници Скупштине Србије за председницу парламента мају Гојковић оставили писмо са тим захтевом.

Председник Синдикалне организације „Застава оружје“ Драган Илић потврдио је да су радници незадовољни због приватизације војне индустрије и подсетио да су се крагујевачки оружари „месецима противили Нацрту закона о производњи и промету наоружања и војне опреме и његовим одредбама“.

– Сведоци смо да је због приватизације држава остала без хиљаду предузећа и радних места у њима, а то неће заобићи ни Заставу оружје. Тачно је да се у нашем случају планира докапитализација, али сумњамо да ће и продаја дела капитала да донесе ишта добро фабрици и радницима који не желе да буду транзициони губитници – нагласио је Илић, напомињући да је Синдикат крагујевачке фабрике недавно Скупштини Србије предао петицију којом више од 2.000 шумадијских оружара захтева изузеће Заставе оружја из приватизације војне индустрије. Илић је на јучерашњем протесту рекао и да радници Застава оружја траже да буду изузети и из уредбе Владе Србије којом су плате запосленима у јавном сектору умањене за десет одсто. Ово тим пре што оружари, како је приметио, никако нису корисници буџетских пара. Напротив, радници Заставе оружја своје плате зарађују пласманом пешадијског наоружања, те ловачко-спортског оружја на више од 40 тржишта широм света.

Директор Заставе оружја Милојко Брзаковић јуче је нашем листу рекао да сматра да су страховања радника те фабрике од предстојеће докапитализације предузећа наменске производње – неоснована.

– Да сам убеђен да ће продаја мањинског пакета акција наше фабрике да угрози њено пословање и положај запослених, стао бих на чело њихове протестне колоне. Сигуран сам, међутим, да тако неће бити, и да ће користи од примене новог Закона о производњи и промету наоружања и војне опреме да буде и за фабрику и за запослене – каже Брзаковић.

Менаџмент Заставине фабрике оружја саопштио је јуче да ће конверзија ранијих пореских дугова да омогући да држава постане власник 98 одсто њеног капитала. Нови закон, тврде у пословодству, обезбедиће смањење старог пореског дуга те фабрике од 11,5 милијарди динара. Новим законом ће, надаље, наводе у менаџменту, бити створени и услови за већа инвестициона улагања, те повећање производно-извозног потенцијала фабрике.

– Од почетка 2015. редовно се исплаћују увећане зараде и измирују пореске и друге обавезе према држави и добављачима. Обим производње повећан је за више од 87 одсто, а фабрика има уговорене послове са иностраним партнерима који јој обезбеђују упосленост капацитета до средине 2019. године – истичу у менаџменту крагујевачке фабрике.

Измене закона

Новим законом о производњи и промету наоружања и војне опреме предвиђено је да инострани и домаћи инвеститори могу да купе до 49 одсто капитала шест најзначајнијих домаћих војних фабрика, које чине групацију Одбрамбена индустрија Србије (ОИС). Ниједан појединачни инвеститор не може да купи више од 15 одсто капитала неке од фабрика из

групације ОИС. У свим осталим предузећима наменске производње инвеститори могу да купе и више од половине капитала.

Синдикат: Вратите нам пензије по решењу

Председниче престаните да нас волите више од ММФ вратите нам пензије по решењу – поручили су чланови Удружења синдиката пензионисаних војних лица Србије.

7Пише: ДанасОнлине12. маја 2018. 10.53

„Мисије ММФ која ових дана преговара са Владом Србије око новог аранжмана, предложила је да се укине Закон о привременом уређивању начина исплате пензија, Председник Србије и Председница Владе Србије су то искористили да поново манипулишу јавношћу и пензионерима Србије“, кажу из овог Удружења. „Председник Србије уместо о укидању неуставног и неморалног закона, говори да ММФ тражи да се „драстично“ повећају пензије за оне који примају више од 50 000 динара. Када су пензије смањиване 22-25% тада није било „драстично“ а сада би по њему увећање пензија за проценте за које су смањене било драстично“.

И наравно поново говори о „заштити најугроженијих“ пензионера али као и увек на рачун „богатих пензионера“, додају још из синдиката.

„ММФ својим предлогом о укидању Закона није забранио редовно усклађивање пензија са растом цена на мало. Председник Србије још увек није „открио“ да се социјални положај пензионера са мањим пензијама може поправити посебним социјалним програмима Владе Србије који се не би остваривали на рачун фонда ПИО и пензионера који су по основу уплата у ПИО остварили веће пензије. Истина је да ММФ Влади Србије није забранио спровођење оваквих програма. Председниче престаните да нас волите више од ММФ вратите нам наше пензије“, поручили су из Удружења синдиката пензионисаних војних лица Србије.

Синдикати образовања критикују Нацрт закона о штрајку

Просветари траже право на потпуну обуставу рада

Потпуна обустава рада и убудуће неће бити дозвољена запосленима у просвети, која је у Нацрту новог закона о штрајку сврстана у делатности од општег интереса.

Фото:; ФоНет Драган Антониц

Репрезентативни синдикати просветних радника су јединствени – образовање треба изузети из спорног члана.

Председник Синдиката радника у просвети Србије Слободан Брајковић каже за Данас да нигде у Европи просветним радницима није забрањена тотална обустава рада и да запослени у образовању тиме не угрожавају ни себе, ни ученике, ни државу. Он каже да Нацрт не доноси никакве новине за просвету, која је и по садашњим прописима обавезна да штрајкује уз поштовање минимума процеса рада, сем што ће штрајк морати да се најави најкасније 10 радних дана пре почетка, док је сада тај рок 10 дана.

Спорни члан 13 Нацрта предвиђа да се у делатностима од општег интереса може штрајковати само уз минимум процеса рада. Реч је о делатностима у којима којој прекид рада или обим трајања прекида рада може да угрози живот, личну безбедност и здравље становништва или дела становништва, а поред просвете, ту су и електропривреда, водопривреда, саобраћај, информисање (радио и телевизија), ПТТ услуге, комуналне делатности, производња основних прехранбених производа, здравствена и ветеринарска заштита, друштвена бригаа о деци и социјална заштита.

Чланови Уније синдиката просветних радника се питају како је могуће да се просвета води као делатност у којој би потпуна обустава рада могла да „угрози живот, безбедност и здравље становништва“.

– Из актуелног Закона о штрајку преузета су сва лоша решења, нека преписана из закона земаља у региону, а уз то додати и нови проблеми. Неки од њих су: ограничавање права на штрајк само на синдикате или већину запослених а они који нису чланови синдиката и не спадају у већину запослених, готово и да немају могућност да се организују да би уопште штрајковали. Слабости овог нацрта је и дефинисање, ограничавање и уједно обесмишљавање штрајка солидарности и изостанак казни за послодавца који не испуни обавезе преузете споразумом о прекиду штрајка. Недопустива је произвољна интерпретација међународних конвенција (нарочито Међународне организације рада) којом се релативизују приговори синдиката, чинећи тако овај предлог закона антирадничким и заправо законом против штрајка – сматрају у Унији.

ГСРПС „Независност“ и Синдикат образовања Србије (СОС) демантују информацију да су њихови представници на Социјално-економском савету подржали спорни члан нацрта којим се просветним радницима ограничава право на штрајк. Председница СОС Валентина Илић каже за Данас да је тај синдикат од старта тражио изузимање просвете из делатности од општег интереса.

Синдикат образовања: Обесмишљено право на штрајк

Синдикат образовања Србије противи се предложеним решењима у Нацрту Закона о штрајку којима се просвети практично ускраћује право на штрајк.

У јавној расправи о Нацрту Закона о штрајку, представник Синдиката образовања Србије је изразио неслагање са предложеним, старим решењима по којима је просвета остало међу делатностима којима се ограничава право на штрајк.

„Просвета је сврстана у делатност од општег интереса „у којој прекид рада или обим прекида рада може да угрози живот, личну безбедност и здравље ставновништва или дела становништва“, указује синдикат.

Такође додаје да је штрајк запослених у образовању регулисан у Закону о основном образовању и Закону о средњем образовању, а као минимум процеса рада утврђено је трајање школског часа од 30 уместо редовних 45 минута, за наставнике практичне наставе 40 минута и 20 сати рада недељно за васпитаче и стручне сараднике.

У јавној расправи смо указали на мишљење из Међународне организације рада (МОП) које смо истим поводом тражили и 2011. године.

„Комитет сматра да се минимум процеса рада може утврдити у образовном сектору у случају дугог трајања штрајка, а ни тадашње а ни садашње решење не садржи било какве референце за дужину трајања штрајка и стога проширује ситуације у којима минимум процеса рада може бити примењен у образовном сектору“, саопштио је синдикат.

Главни аспект је да то мора бити истински и искључиво минимум услуга.

Дефинисање минимума процеса рада у основном и средњем образовању је прекомерно у односу на минимум услуга како то промовишу МОП принципи слободе удруживања, то јест чини могућом значајну рестрикцију штрајкачке акције и отуда успоставља режим који може да противуречи самом праву на штрајк, оценио је синдикат.

Друго, пошто тај систем ограничава једно од кључних средстава притиска које је на располагању радницима у одбрани њихових економских и социјалних интереса, њихова организација треба да буде у могућности, да учествује у дефинисању такве услуге, заједно са послодавцима и државним представницима, упозорио је Синдикат образовања.

У саопштењу се упозорава да синдикати образовања нису били консултовани о утврђивању минимума процеса рада током припреме нових закона о образовању, те су и у најновијим законима остала ранија решења.

Пошто ће се усвојити нови Закон о штрајку, требало би изменити те одредбе и ускладити их са новим законом или питање штрајка и минимума процеса рада регулисати колективним уговорима.

Синдикат сматра да на то Министарство просвете свакако неће пристати, пошто им регулисање штрајка у закону о основној и средњој школи даје могућност да у старту обесмисле штрајк као облик синдикалне борбе за права запослених.

Ђорђевић са ММФ о смањењу незапослености преквалификацијом

Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић разговарао је са делегацијом Међународног монетарног фонда, предвођеном шефом Мисије Џејмсом Руфом и представио приоритете и планове рада Министарства као и постигнуте резултате у протеклих годину дана.

У саопштењу је наведено да су приоритети Министарства смањење незапослености кроз преквалификацију према потребама тржита рада, задржавање младих, пројекат „Реци Не раду на црно“ у циљу сузбијања сиве економије, као и рад на разичитим законима.

Циљ Владе Србије јесте да грађани знају какву корист имају од борбе против сиве економије, а да се њихова свест по том питању већ мења показује и све већи број пријава за рад на црно преко бесплатне телефонске линије која је недавно активирана, истакао је Ђорђевић.

Он је нагласио да је у току израда социјалних карата на основу чега ће бити обезбеђена и праведнија и ефикаснија расподела социјалних давања и истовремено смањена могућност злоупотреба, што значи и постизање веће контроле.

Ђорђевић је истакао да је завршена јавна расправа о Нацрту закона о поједностављеном радном ангажовању на сезонским пословима у одређеним делатностима и да је Закон о изменама и допунама закона о финансијској подршци породици са децом тренутно у изради.

Ђорђевић је навео и да ће минимални процес рада по новом Закону о штрајку бити утврђен по колективном уговору или у неким случајевима по закону, док је то до сада радио послодавац.

У изради Закона о штрајку били су укључени пословни партнери – и синдикати и послодавци, рекао је министар рада и изразио наду да ће до краја године, након јавне расправе, закон бити усвојен.

Шеф Мисије ММФ похвалио је напоре које улаже Министарство, као и досадашње спроведене реформе, изразио задовољство због постигнутих резултата и истакао да је посебно задовољан изнетим плановима који за циљ имају успостављање функционалног и одрживог система.

СОС против предложених решења у Нацрту Закона о штрајку

На јавној расправи поводом Нацрта Закона о штрајку, одржаној 10. маја у Београду, представник Синдиката образовања Србије је изразио неслагање са предложеним (старим) решењима којима се образовању практично ускраћује право на штрајк.

Образовање (у тексту Нацрта Закона: просвета) је остало међу делатностима којима се ограничава право на штрајк и сврстано у делатност од општег интереса „у којој прекид рада или обим прекида рада може да угрози живот, личну безбедност и здравље становништва или дела становништва“, заједно са електропривредом, водопривредном, саобраћајем, информисањем, ПТТ услугама, комуналним делатностима, производњом основних прехранбених производа, здравственом и ветеринарском заштитом, друштвеном бригом о деци и социјалном заштитом“, стоји у саопштењу Синдиката образовања Србије.

За све ове делатности, па и образовање, предвиђен је минимум процеса рада, који се по овом предлогу утврђује колективним уговором. Штрајк запослених у образовању регулисан је у Закону о основном образовању и Закону о средњем образовању, а као минимум процеса рада утврђено је трајање школског часа од 30 уместо редовних 45 минута, (за наставнике практичне наставе 40 минута) и 20 сати рада недељно за васпитаче и стручне сараднике, саопштио је СОС.

На јавној расправи смо указали на мишљење из Међународне организације рада које смо истим поводом тражили и 2011. године: „Комитет сматра да се минимум процеса рада може

утврдити у образовном сектору у случају дугог трајања штрајка, а ни тадашње а ни садашње решење не садржи било какве референце за дужину трајања штрајка и стога проширује ситуације у којима минимум процеса рада може бити примењен у образовном сектору. Главни аспект је да то мора бити истински и искључиво минимум услуга, тј. оне које су ограничене на операције које су стриктно неопходне за задовољавање основних потреба ставновништва или минимум захтева за услуге, при задржавању ефективности притиска који је уведен.

Како саопштава СОС дефинисање минимума процеса рада у основном и средњем образовању је прекомерно у односу на минимум услуга како то промовишу МОП-ови принципи слободе удруживања, то јест чини могућом значајну рестрикцију штрајкачке акције и отуда успоставља режим који може да противуречи самом праву на штрајк.

Друго, пошто тај систем ограничава једно од кључних средстава притиска које је на располагању радницима у одбрани њихових економских и социјалних интереса, њихова организација треба да буде у могућности, да учествује у дефинисању такве услуге, заједно са послодавцима и државним представницима.

Синдикати образовања нису били консултовани о утврђивању минимума процеса рада током припреме нових закона о образовању, те су и у најновијим законима остала ранија решења.

Пошто ће се усвојити нови Закон о штрајку, требало би изменити те одредбе и ускладити их са новим законом или питање штрајка и минимума процеса рада регулисати колективним уговорима, на шта Министарство просвете свакако неће пристати, пошто им регулисање штрајка у закону о основној и средњој школи даје могућност да у старту обесмисле штрајк као облик синдикалне борбе за права запослених, наводи се у саопштењу СОС-а.

Све ставове поводом Нацрта Закона о штрајку Синдикат образовања Србије је упутио члановима комисије из редова Савеза самосталних синдиката Србије, који су као чланови СЕС-а учествовали у његовој припреми. Пошто нисмо добили повратне информације, на јавној расправи смо изнели своје неслагање са усвојеним Нацртом закона.

Учеснике Округлог стола смо такође обавестили о информацији из Међународне организације рада да ће се почетком јуна раправљати о питањима која се тичу колективног преговарања и ограниченог социјалног дијалога у Србији и захтеву да се доставе информације о стању примене конвенција МОП-а у области образовања.

Субвенције по радном месту од 3.000 до 7.000 евра

НОВИ САД: Мада је Влада Србије пре само два месеца донела Уредбу о условима и начину привлачења директних инвестиција, на последњој седници је усвојила нову, која ће ступити на снагу наредне недеље. Тим актом се ближе уређују критеријуми, услови и начини привлачења директних инвестиција и вођење евиденције о одобреним подстицајима за свако новоотворено радно место.

Разлика између нове Уредбе и оне усвојене 8. марта је у томе што се конкретизују субвенције за пројекте услуга хотелског смештаја на територији локалне самоуправе на којој је утврђено подручје бање. Прилог новоусвојеној Уредби је списак од 30 бањских и климатских места у Србији која стичу право на субвенционисање.

Из Војводине на том списку су бање Кањижа, „Термал” у Врднику, „Русанда” у Меленцима, „Палић” у Суботици и Бечеј.

Непромењена остаје подела инвестиционих пројеката по броју радника које би требало да запосле, али су зато прецизирани критеријуми у зависности од броја људи који ће доћи до радног места, односно да ли ће их бити до 100 или више од тог броја по конкретном пројекту. Новац, који се обезбеђује у буџету Србије, може се користити за финансирање инвестиционих пројеката у производном сектору и секторима услуга међународне трговине и услуга хотелског смештаја.

Уједно, не могу се користити за финансирање инвестиционих пројеката у сектору саобраћаја, развоја софтвера – осим ако нису у функцији унапређења производа, производног процеса или пружања услуга међународне трговине, угоститељства, игара на срећу, трговине, производње синтетичких влакана, угља и челика, рударства, дувана и дуванских прерађевина, оружја и муниције, бродоградње поморских трговинских пловила, аеродрома, логистичких центара, комуналном сектору и сектору енергетике, широкопојасне мреже, рибарства и аквакултуре.

Важна новина је увођење система бодовања за инвестиционе пројекте који подразумевају до 100 новозапослених. Одговарајући број бодова биће додељиван на основу искуства у обављању делатности, процене поврата инвестиције, пословних резултата, показатељ задужености. Додела подстицаја за инвестиционе пројекте до 100 нових запослених спроводи се искључиво по јавном позиву, док за оне који ће запослити више од тог броја инвеститор у сваком тренутку може Развојној агенцији Србије поднети Писмо о намерама.

За деценију 82.015 нових радних места

У периоду од 2006. године до 2016. држава је за субвенционисање радних места из буџета издвојила 501,8 милион евра. Уз помоћ тих субвенција отворено је 82.015 нових радних места. Чак 90 одсто тог износа добили су страни инвеститори, мада и нова Уредба нуди једнаке могућности за добијање субвенција и домаћим.

И у новој Уредби остали су исти износи који могу бити додељени, а који се одређују у односу на оправдане трошкове улагања. Конкретно, то значи да ће држава и даље новозапосленима у фирмама које су добиле субвенције гарантовати основну зараду утврђену најмање у висини минималне зараде плус 20 одсто, тако да уговорена зарада запосленог износи најмање 120 одсто утврђеног минималца. Субвенције по радном месту остају везане за степен развијености општина и крећу се од 3.000 евра по раднику за прву групу до 7.000 у девастираним локалним самоуправама. Рок за реализацију инвестиционог пројекта и отварање нових радних места је три године, уз могућност да се евентуално продужи до највише пет година од дана подношења пријаве, и то по одобрењу Савета за економски развој.

Иначе, субвенционисање отварања нових радних места, односно модел субвенционисања инвеститора, уведено је још 2006. године по узору на ирски и словачки модел. Кроз претходне године модел је помало мењан, а све с циљем да што више незапослених дође до радног места јер је Србија пре само неколико година имала стопу незапослености од 24 одсто. На крају прошле године та стопа је знатно смањена и била је 13,5 одсто, што даје могућност држави да додатно мења начин државних субвенција и да више субвенциониса високу технологију и веће зараде радника.

Љ. Малешевић

Нови Закон о штрајку: Шта радници добијају, а шта губе?

Извор: Н1

Слободан Лаловић из Савеза самосталних синдиката Србије за Н1 каже да је Нацрт закона о штрајку бољи од постојећег решења, док Слађану Киковић из синдиката Независност каже да тај синдикат неће учествовати у јавној расправи јер иза нацрта не стоји радна група и не верују да тај текст може бити поправљен.

Лаловић каже да да је Нацрт закона близу тога да буде кровни, али да су потребне извесне поправке за које очекује да буду унете на састанку радне групе који би требало да уследи по завршетка јавне расправе.

Лаловић истиче да постојећи закон предвиђа да минимум процес рада одређује послодавац што је, како каже, апсурдно. Новим законским решењем предвиђен је нови механизам који искључује послодавца из тог поступка, објашњава он.

Наводи и да у тренутном закону стоји да штрајкачи не смеју да угрозе имовину послодавца што се може широко тумачити, а сада је једном одредбом тај проблем отклоњен.

Слађана Киковић из синдиката Независност, с друге стране, поручује да зај синдикат неће учествовати у јавној расправи јер иза тог текста не стоји радна група. Нацрт закона, како каже, није добро решење и сумња да се може поправити.

Нарочито замера то што су делатности од јавног интереса и даље прешироке и практично преписане из постојећег закона, донетог још 1996. године.

Делатности од општег интереса, према њеним речима, треба да буду само оне код којих би прекид рада довео у питање безбедност и здравље становништва.

Лаловић је сагласан да су делатности од општег интереса широко постављене, али сматра да је то од мањег значаја у односу на утврђивање минимума процеса рада.

Као једну од примедби изнео је и то што је штрајк солидарности дозвољен само у оквиру исте делатности што је, према његовим речима, бесмислено.

"Борба за љубав" пензионера - треба ли укинути кризне мере?

Аутор текста: Јелена Д. Петровић

Када ће престати да важи привремена мера смањења пензија која је на снази већ четири, уместо планиране три године? У Мисији Међународног монетарног фонда верују да је време да Влада Србије тај закон повуче, док са друге стране поручују да то, ипак, није једноставно решење.

Од понедељка са Владом преговарају о новом аранжману и из ММФ-а сугеришу - време је да привремене кризне мере за пензионере буду укинуте. Траже да Влада пронађе системско решење јер су јавне финансије последње три године стабилне. Враћање на старо значило би мања примања за око 80 одсто пензионера, поручује председница Владе.

"Дакле, не можемо само једноставно да кажемо - тај закон се укида, зато што никоме нећемо сада умањивати пензије. Можемо само да видимо како ми фазно да пређемо поново на један нормалан систем где ће бити двогодишње усклађивање пензија", каже Ана Брнабић.

Шеф државе о томе, каже, није разговарао са председницом Владе. Одлуку би, додаје, ипак требало донети за три месеца, када буду познати ефекти привредног раста.

"Не каже то ММФ зато што више воли пензионере него што волимо ми", изјавио је Александар Вучић.

Вучић објашњава зашто је он, за разлику од ММФ-а, на страни најсиромашнијих грађана.

"Они траже да се драстично повећају пензије људима који имају више од 50.000 пензију, а да се ни за динар не повећају пензије људима који имају испод 25.000 динара, а то је 61 одсто пензионера. И да се минимално увећа за људе који имају 30.000 динара пензију, што ће рећи негде око 75 одсто пензионера ништа не би добили од наредног повећања", каже Вучић.

Крајње је време да се онима који су поднели највеће жртве пензије врате на ранији ниво, сматра професор Љубодраг Савић и предлаже решење.

"Ово - ми ћемо у неком наредном периоду о томе размислити, личи на отприлике оно 'Не лишши магарче до зелене траве'...Само се треба вратити на ситуацију колике су биле пензије 2014. године када су смањене, какво је тада било законско решење о усклађењу пензија, треба то само применити у периоду од ове четири године и доћи до неког износа колике би оне биле, да нису биле умањене. То је врло једноставна ствар", оценио је Савић.

Савић није сигуран шта би могло да буде фазно решење, а као могуће разлоге ММФ-ових захтева наводи раст потрошње, повећање тражње и опоравак српске привреде.

Вучић: Не воли ММФ пензионере више него што волимо ми

Аутор текста: Бета

Председник Србије Александар Вучић рекао је да још није разговарао са премијерком Аном Брнабић о новом моделу исплате пензија и евентуалном укидању Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Он је новинарима рекао да је "увек за заштиту најугроженијих" и да Међународни монетарни фонд тражи да се драстично повећају пензије за оне који примају више од 50.000 динара.

Таквим повећањем, како је рекао, 76 одсто најстаријих суграђана не би добило ништа.

"Не тражи ММФ укидање закона зато што више воли пензионере него што волимо ми, већ из неких других разлога", рекао је Вучић.

ММФ је препоручио Влади Србије да укине закон којим су пензије привремено смањене од новембра 2014. године, а требало је да буде у примени три године.

Додао је да према препорукама ММФ-а они пензионери који примају до 25.000 динара не би добили повећање ни динара, а пензионерима са 30.000 динара минимално би порасла примања.

Вучић је навео да ће се са одлуком о услађивању пензија сачети док се не види какви ће бити ефекти привредног раста за три месеца.